

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למזונות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חודש בחודשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים להמב"ט, שער התפילה פרק ה')

**ב"ה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 115 – כו תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ספר תורה הלכה ד

יד) וְזֶה בְּחִינַת מְזוּזָה, כִּי צְרִיכִין לְקַבֵּעַ מְזוּזָה אֶצֶל פֶּתַח הַבַּיִת כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ הַבַּיִת. שְׁעַל – יְדֵי זֶה עֵקֶר הַתְּהוּוֹת הַבַּיִת וְקִיּוּמוֹ, כִּי אֵינן הַבַּיִת נִקְרָא בְּשֵׁם בַּיִת אֶלָּא עַל – יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי עֵקֶר הַבַּיִת הוּא לְכַנֵּס בְּתוֹכוֹ מַחוּץ לַפְּנִים. וְזֶה רַק עַל – יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי בַחוּץ – לְאֶרֶץ כָּלָם בַּחוּץ, כִּי נִקְרָא חוּץ – לְאֶרֶץ שְׁשֵׁם הַכֹּל בַּחוּץ. כִּי הַבַּיִת צְרִיךְ שִׁיבְנָה בְּחֻמָּה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, בְּחֻמָּה יִבְנֶה בַּיִת. (כְּמוֹ שְׁפָתַב אֲדוּנְגוֹ מוֹרְנֵנו וְרַבְּנֵנו זְכוֹרֵנו לְבִרְכָה בְּמָקוֹם אַחֵר) וְעֵקֶר הַחֻמָּה וְהַדְּעַת הוּא לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, אֵל יִתְהַלֵּל חֻכְם בְּחֻמָּתוֹ וְכוּ' כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וְיִדוּעַ אוֹתִי. וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה צְרִיךְ שִׁיחֶיהָ עֵקֶר בְּנִין הַבַּיִת שֶׁהוּא כְּדֵי שִׁיחֶיהָ לוֹ מְקוֹם לַחֲיוֹת בּוֹ יְמֵי חַיָּיו, כִּי עֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְדִירָתוֹ כְּנִרְאָה בַּחוּשׁ, הֵינּוּ כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ חֻמָּה אֲמִתִּיּוֹת לְתוֹךְ בֵּיתוֹ לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ, שְׁזֶה עֵקֶר הַחַיּוֹת, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, הַחֻמָּה תַּחֲיָה. וְזֶה רַק עַל – יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל שְׁשֵׁם עֵקֶר הַדְּעַת וְהַחֻמָּה אֲמִתִּית לִידַע מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךְ, כִּי אֲוִירָא דְאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל מַחֲכִים בְּחֻמָּה אֲמִתִּית שֶׁהוּא לְהַפִּיר וּלְדַעַת אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ. וְעַל – כֵּן הִדָּר בְּאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל דּוּמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֶל"ק, אֲבָל הִדָּר בַּחוּץ – לְאֶרֶץ דּוּמָה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֶל"ק. וְעַל – כֵּן הַיּוֹשֵׁב בַּחוּץ – לְאֶרֶץ אֶפְלוֹ אִם יוֹשֵׁב בְּבֵתִים סְפוּנִים כְּאֵלוֹ יוֹשֵׁב בַּחוּץ מִמֶּשׁ כִּי נִקְרָא חוּץ – לְאֶרֶץ חוּץ מִמֶּשׁ וְכוּנ"ל. וְעַל – כֵּן עֵקֶר הַבַּיִת הוּא רַק עַל – יְדֵי שְׁמִמְשִׁיכִין לְתוֹכוֹ קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי גַם בַּחוּץ – לְאֶרֶץ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל. וְזֶה עַל – יְדֵי הַמְּזוּזָה שְׁקוֹבְעִין בְּפֶתַח הַבַּיִת, כִּי עֵקֶר קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה. וְכַמְבָּאָר בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל שְׁקְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל הוּא עַל – יְדֵי כַח מַעֲשָׂיו, עַל – יְדֵי שִׁיּוּדְעִין שֶׁה' יִתְבַּרְךְ

בְּרָא הַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יֵשׁ מֵאִין הַמְחַלֵּט, וּמִנְהִיג הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ בְּפִרְטוּיּוֹת עַל כָּל דְּבַר וְכוּ', וּקְדוּשָׁה זֹאת מִמְּשִׁיכִין לְתוֹךְ הַבַּיִת עַל – יְדֵי שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת שֶׁבְּמִזְוֶה שְׁקוֹבְעִין בְּפֶתַח הַבַּיִת שֶׁהֵם, שְׁמַע וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁהֵם עֵקֶר הָאֲמוּנָה שֶׁהוּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', שֶׁהוּא עֵקֶר אֲמוּנַת הַיְחוד. וּפְרָשַׁת וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ וְכוּ' הוּא בְּחִינַת אֲמוּנַת הַהַשְׁגָּחָה שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרִצּוֹנוֹ וְהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרֵךְ כַּמְבָאָר בְּפִרְשָׁה זֹאת, וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי וְכוּ' וְנִתְּנִי מִטֵּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ וְכוּ'. וְלִהְפֹךְ, הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם וְכוּ' וְסִרְתֶּם וְכוּ' וְעִצֵּר אֶת הַשָּׁמַיִם וְכוּ'. נִמְצָא מְבָאָר בְּפִרְשָׁה זֹאת שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְעַל – בֵּן עַל – יְדֵי שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ שֶׁבְּמִזְוֶה מִמְּשִׁיכִין קְדוּשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ הַבַּיִת שֶׁזֶה עֵקֶר הַבַּיִת וְקִיּוּמוֹ וְכוּ"ל, כִּי אֲמוּנָה וְחֻכְמָה דְּקְדוּשָׁה שְׁנִיָּהֵם אֶחָד וְתַלְוִיִּים זֶה בְּזוֹה, (כַּאֲשֶׁר יִבְאָר לְקַמּוֹן) וְעַל – בֵּן אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל שֶׁשֵּׁם עֵקֶר הָאֲמוּנָה כַּנִּ"ל, עַל – בֵּן שֵׁם מְקוֹר הַחֻכְמָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, אֲוִירָא דְאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל מְחַפִּים. וְאָמְרוּ, אֵין חֻכְמָה בְּחֻכְמַת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל. וְעֵקֶר קְדוּשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא הָאֲמוּנָה וְהַחֻכְמָה הַקְּדוּשָׁה שְׁזוֹכִין שֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, זֶה נִמְשָׁךְ מֵהַבַּיִת – הַמְּקַדֵּשׁ שְׁעוֹמֵד שָׁם. וּמִשָּׁם צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ הַקְּדוּשָׁה לְכָל בְּתֵי יִשְׂרָאֵל עַל – יְדֵי הַמִּזְוֶה שְׁקוֹבְעִין בְּפֶתַח הַבַּיִת:

טו) כִּי עֵקֶר מְחֻצוֹת הַבַּיִת נִמְשָׁכִין מִבְּחִינַת מְחֻצוֹת הַשֶּׁכֶל שֶׁעַל יָדָם עֵקֶר הַשְּׁגַת הַחֻכְמָה אֲמִתִּיית לְדַעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ. כִּי בְּאֵמַת ה' יִתְבַּרֵךְ מְלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֶפְלוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים נְעִלָם שֵׁם אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁעַל – יְדֵי זֶה כָּל חַיּוֹתָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם. וְעֵקֶר הַעֲלָמָה מֵה שָׂאִין הַכֹּל יוֹדְעִין אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּרֵאוּי הוּא רַק מְחַמַּת רַבּוּי אֹר, מְחַמַּת שָׂאִין לוֹ צְמֻצוּמִים וְכֵלִים לְקַבֵּל הַדַּעַת, כִּי רַבּוּי אֹר אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּידוּעַ. וְעַל – בֵּן עֵקֶר הַיְדִיעָה הוּא עַל – יְדֵי מְחֻצוֹת הַשֶּׁכֶל שֶׁהֵם בְּחִינַת מְחֻצוֹת וְכֵלִים לְקַבֵּל עַל יָדָם הַדַּעַת דְּקְדוּשָׁה וּמִשָּׁם נִמְשָׁכִין בְּחִינַת מְחֻצוֹת הַבַּיִת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁצְרִיכִין לְבְנוֹתָם בְּחֻכְמָה, בְּחִינַת בְּחֻכְמָה יְבִנָה בַּיִת וְכוּ', שֶׁצְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת מְחֻצוֹת הַבַּיִת שֶׁיִּמְשָׁךְ קְדוּשַׁתָּם מִמְּחֻצוֹת הַשֶּׁכֶל דְּקְדוּשָׁה, כִּי עֵקֶר הַבַּיִת צְרִיכִין לְבְנוֹת כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לוֹ מְקוֹם לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל בְּתוֹכוֹ, וְאֶפְלוּ מִי שָׂאִינוּ בַּר הַכִּי צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה כּוֹנֵנָתוֹ כְּדֵי לְגַדֵּל בּוֹ בְּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלִהְכַנִּיס שָׁם אֲוִרְחִים תַּלְמִידֵי חֻכְמִים, וְאִז מְחֻצוֹת הַבַּיִת הֵם בְּחִינַת מְחֻצוֹת הַשֶּׁכֶל דְּקְדוּשָׁה שֶׁעֵקֶר הַשְּׁגַת הַחֻכְמָה עַל יָדָם כַּנִּ"ל. וְעַל – בֵּן עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה וְהַחַיּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּהֶם תַּלְוִיִּים כָּל הָעוֹלָמוֹת הוּא רַק עַל – יְדֵי הַבַּיִת – הַמְּקַדֵּשׁ שֶׁהוּא בַּיִת חַיִּינוּ, כִּי זֶה עֵקֶר בְּחִינַת קְדוּשַׁת הַבַּיִת – הַמְּקַדֵּשׁ כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂרָאָת שְׁכִינָתוֹ לְשָׁם, דְּהֵינּוּ שְׁנוּכָל לְהַשִּׁיגוֹ וְלִהְפִירוֹ עַל – יְדֵי קְדוּשַׁת מְחֻצוֹת הַבַּיִת – הַמְּקַדֵּשׁ וְכֵלָיו, כִּי מִיּוֹם שֶׁבְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלָמוֹ נִתְאַוָּה לְהִיּוֹת לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, וְזֶה מְחַמַּת עֵצָם אֲהַבְתוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֵמַת מַעֲצָם גִּדְּלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּרֵךְ אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוֹ בְּשׁוּם עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְפוּךָ וְכוּ', רַק מֵאֲהַבְתוּ אֶת יִשְׂרָאֵל צְמֻצָם לְעֵצְמוֹ לְהַשְׁרוֹת שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹךְ מְחֻצוֹת הַבַּיִת –

המקדש ועל – פן משם כל חיותינו, כי עקר החיות הוא לידע ממנו יתברך, כמו שכתוב, כי הוא חייה וכו'. ומשם מקדשת הבית – המקדש נמשך החיות לכל דירות ובתים של ישראל שממשיכין לתוכם קדשת הבית – המקדש שהוא עקר קדשת ארץ – ישראל, על – ידי המזוזה שקובעין אצל פתח הבית, כי הבית – המקדש הוא עקר קדשת ארץ – ישראל שמקדשת בעשר קדשות ועקר הקדשה הוא הבית – המקדש, ועקר הוא בית קדשי קדשים שמקדש מכלם, ועקר קדשת בית קדשי קדשים היא ששם עומד הארון עם הלוחות שבהם עשרת הדברות, שהם בחינת עשרה מדרגות של נבואה שעל ידם נתברר המדמה שעל – ידי זה זוכין לאמונת חידוש העולם להאמין שה' יתברך ברא הכל בעשרה מאמרות, כמבאר שם בהתורה הנ"ל. כי כל הנביאים ממשיכין נבואתם משם מבית קדש קדשים, כי עקר הנבואה נמשכת מבין שני הפרובים, כמו שמבאר במקום אחר. ועל – פן הארון עם העשרת הדברות עומדים על מקום האבן שתיה שממנו השתת העולם, כמו שכתוב, מציון מכלל יפי אלקים הופיע, להורות ולהודיע לכל באי עולם שתחלת היות נקדת העולם שמשם התחיל לברא העולם יש מאין המחלט שהוא נקדת אבן שתיה, זה אי אפשר להודיע להעולם כי אם על – ידי העשרת הדברות שהם בחינת רוח נבואה, שעל – ידי זה דיקא ממשיכין אמונת חידוש העולם שהתחיל מהאבן שתיה, להאמין שתחלת נקדת העולם שהוא האבן שתיה ברא ה' יתברך יש מאין המחלט, דהינו אמונת חידוש העולם שאין זוכין כי אם על – ידי בחינת רוח נבואה, שהוא בחינת העשרת הדברות שעמדו בבית – המקדש על נקדת האבן שתיה שממנו השתת העולם כנ"ל. וזאת הקדשה ממשיכין לכל ארץ – ישראל, כי זה עקר קדשת ארץ – ישראל כנ"ל. ועל – ידי המזוזה שקובעין בפתח הבית ממשיכין קדשה זאת לכל בתי בני ישראל, כי בשתי פרשיות של המזוזה מבאר עקר האמונה כנ"ל. ושם כלול כל העשרת הדברות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שכל העשרת הדברות כלולים בפרשת שמע, שעל – ידי זה נתברר המדמה וזוכין לאמונה, שעל – ידי זה נמשך קדשת ארץ – ישראל והבית – המקדש שזה עקר תקון הבית וקיומו כנ"ל:

(טז) ועל – פן קובעין המזוזה בפתח הבית, כי האמונה שהוא על – ידי ברור המדמה היא הפתח והשער שעל ידה נכנסין לדעת ולהכיר אותו יתברך בבחינת וארשתיה לי באמונה וידעת את ה'. כי אי אפשר לכנס אל הדעת דקדשה כי אם על – ידי אמונה כידוע, ועל – פן האמונה הוא בחינת הפתח והשער שעל ידה נכנסין לדעת אותו יתברך ולהתקרב אליו ולהכליל בו יתברך, בבחינת זה השער לה' צדיקים וכו', בחינת פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים, כי האמונה הוא על – ידי ברור המדמה והמדמה הוא הפתח והשער של השכל, כמו שאנו רואים גם בחכמות חיצוניות של המחקרים שמתחילין כל חקירות חכמתם על – ידי דמיונות של המדמה שמדמין ומקישין דבר לדבר עד שבאים אל חכמתם כידוע למי שבקי בהם קצת, שכל חכמתם

על – ידי הקשים ודמיונות, ומחמת שהמדמה שלהם אינו מברר על – פן הם נבוכים בכל החכמות, כי רב החכמות אינם ברורים אצלם, כידוע, ובפרט בהשגות אלקות שבוה אין יודעים כלום. ועל – פן רבם נתעו ונבוכו מאד על – ידי בלבול המדמה עד שבאו לכמה כפירות וטעותים ואמונות כזביות כל אחד לפי טעותו, והכל על – ידי בלבול המדמה שמשם התחלת חכמתם, כי המדמה אינו מברר אצלם מחמת שלא זכו לקבלת התורה ולקבל בחינת רוח נבואה מצדיקי אמת, על – פן לא פסקה זהמתן זהמת הנחש שהוא בלבול המדמה וכמו שמבאר בהתורה הנ"ל. וכן להפך בקדשה עם קדוש ישראל שזכו לקבלת התורה ולהתקרב לצדיקי אמת שיש להם בחינת רוח הקדש בכל דור שעל – ידי זה מתברר המדמה, שעל – ידי זה זוכין לאמונה, על – ידי זה זוכין לחכמות אמתיות של התורה הקדושה על – ידי המדמה דקדשה, על – ידי שמדמין מלתא למלתא שנמשך מבחינת שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן, שהם מקל וחמר מגזרה שוה ובנין אב, שהם הקשים דקדשה של דרכי התורה הקדושה, שעל – ידי זה נמשכין כל חדושי התורה והשגות אלקות של חכמי התורה האמתיים:

נמצא, שהמדמה הוא בחינת פתח ושער של השכל, ועל – פן זוכין על – ידי ברור המדמה לאמונה דקדשה שהוא עקר השער והפתח דקדשה כנ"ל, על – פן שם בפתח הבית קובעין את המזוזה, שהיא שתי פרשיות התורה שכלול בהם כל העשרת הדברות וכל קבלת על מלכות שמים ועל מצות שכל זה הוא בחינת רוח נבואה בחינת אמונה כנ"ל. ועל – ידי זה מקדשין את פתח הבית שיהיה בבחינת פתח ושער השכל והחכמה דקדשה שהוא עקר קדשת הבית, בחינת בחכמה יבנה בית, הינו שימשך קדשת ברור המדמה, שהוא בחינת האמונה הקדושה, שהוא בחינת קדשת הפתח והשער של החכמה שהוא בחינת בית כנ"ל. שזו בחינת קדשת ארץ – ישראל, קדשת הבית – המקדש שממשיכין לתוך הבית כנ"ל:

יז) ועל – פן מסימין פרשת המזוזה בקדשת ארץ – ישראל, כמו שפתוב, למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה וכו'. כי עקר המזוזה להמשיך קדשת ארץ – ישראל שהוא קדשת הבית – המקדש לתוך הבית כנ"ל. וזהו, למען ירבו ימיכם וכו', כי זה עקר החיות ואריכות ימים, כי עקר החיות של האדם היא שבכל יום מימי חייו תתחזק אמונתו יותר ויותר, הינו אמונת חדוש העולם שהוא עקר האמונה עד שיתחדש מחו ודעתו בכל יום בבחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך, כי רק זה נקרא חיים בבחינת וצדיק באמונתו יחיה, וכתיב, החכמה תחיה. כי אמונה וחכמה דקדשה הם אחד, כי על – ידי האמונה זוכין לחכמה דקדשה וכל מה שמשגיגין יותר חכמה מתחזקין יותר באמונה, כי זה עקר החכמה דקדשה שיבין ויתחכם שאינו יודע כלל, רק יבין מרחוק כמה וכמה צריך להאמין בהאמת בה' יתברך ובצדיקי אמת, בבחינת מרחוק ה' נראה לי וכו', ובבחינת אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, כמו שכתב אדוננו מורנו ורבונו זכרונו לברכה שעקר החכמה

שִׁישְׁכִיל שְׂרָחוֹק מִמָּנֹה הַחֲכָמָה וְכוּ' וְכַמְבָּאָר כֹּל זֶה בְּמָקוֹם אַחֵר. רַק צְרִיכִין לְחַזֵּר זֹאת פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר בְּכָל יוֹם, כִּי צְרִיכִין לְחַדֵּשׁ אֲמוּנָתוֹ בְּכָל יוֹם שְׁזֵה עֵקֶר הַתְּחִלָּה שֶׁהָיָה בְּכָל יוֹם שְׁזֵה עֵקֶר הַחַיּוֹת כִּנּוּ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁתֵּי פְּעָמִים שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שְׂאוּמְרִים בְּכָל יוֹם עֶרֶב וּבֹקֵר, שֶׁהֵם עֵקֶר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁמְסִימִין לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי וְכוּ', כִּי זֶה עֵקֶר הַחַיּוֹת כִּנּוּ"ל. וְזֶה צְרִיכִין לְקַבֵּעַ אֶצֶל פֶּתַח הַבַּיִת שְׁדָרִין בוֹ, כִּי בְּהַבִּית עֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם בְּנִרְאָה בְּחוּשׁ כַּדִּי לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַבַּיִת קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל קְדֻשַׁת הַבַּיִת – הַמְּקֻדָּשׁ שֶׁהוּא בֵּית חַיִּינוּ שֶׁמִּשְׁמֵם עֵקֶר הַחַיּוֹת כִּנּוּ"ל, בְּחִינַת לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְּנִיכֶם עַל הָאֲדָמָה וְכוּ' וְכוּ"ל. וְזֶה שְׂאוּמְרֵי, אֵיכָא סְבִי בְּבַבֵּל תָּמָה לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה כְּתִיב כִּיִּן דְּקָחוּ דְּמִשְׁכָּמִי וּמִעֲרַבִי בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ אָמַר וְכוּ'. הֵינּוּ שְׂתָמָה אֵיךְ מְקַבְּלִין חַיּוֹת בְּחוּץ – לְאֶרֶץ הָלֵא אֵין שׁוֹם חַיּוֹת כִּי אִם בְּאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל וְכוּ"ל. רַק עַל – יְדֵי שְׂרָאָה שֶׁמִּשְׁכָּמִין וּמִעֲרִיבִין בְּבֵיתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵיתֵי מְדַרְשׁוֹת, אָמַר הֵינּוּ דְאֶהְיֵי לְהוּ. כִּי עַל – יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה וְעֵקֶר הוּא קְרִיאַת שְׁמַע שְׂאוּמְרֵי וּמִשְׁכָּמִין וּמִעֲרִיבִין בְּבֵיתֵי כְּנִסְיֹת וּבְבֵיתֵי מְדַרְשׁוֹת עַל – יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִין קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל גַּם בְּחוּץ – לְאֶרֶץ, וְזֶה עֵקֶר חַיּוֹתֵינוּ בְּגִלּוֹת הַמֵּר הַזֶּה שְׂאוּמְרֵי בְּחוּץ מִבַּיִת חַיִּינוּ, וְכַמוֹ שְׂכָתוֹב, כִּי הִרְחַקְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי הִפְיִצְתִּים בְּאֶרְצוֹת בְּאֶרְצוֹת וְאֶהְיֵי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מַעֲט. אֵלוֹ בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת כְּמוֹ שְׂדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, הִפְיִצְתִּים בְּגוֹיִם וְכִי זְרִיתִים בְּאֶרְצוֹת וְאֶהְיֵי לָהֶם לְמִקְדָּשׁ מַעֲט אֵלוֹ בֵּית וּמִשְׁם צְרִיכִין לְהַמְשִׁיךְ קְדֻשַׁת הָאֲמוּנָה שֶׁהוּא עֵקֶר הַחַיּוֹת לְכָל בְּתֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל – יְדֵי קְבִיעוֹת הַמְּזוּזָה בְּפֶתַח הַבַּיִת וְכוּ"ל:

(יח) וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׂכָתוֹב בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֵין הַפֶּתַח חֲזִיב בְּמְזוּזָה עַד שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁתֵּי מְזוּזוֹת וּמִשְׁקוּף, יֵשׁ לְרַמֵּז שְׁזֵהוּ בְּחִינַת הַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים שְׂשָׂרְשָׁם בְּכַבוֹד שֶׁמִּשְׁמֵם הַמְּשַׁכֵּת הַנְּבוּאָה, שֶׁהֵם חָכֵם גְּבוּר וְעֲשִׂיר, כִּי אֵין הַנְּבוּאָה שׁוֹרָה אֶלָּא עַל חָכֵם גְּבוּר וְעֲשִׂיר, כְּמַבְאָר בְּהַתּוֹרָה הַנּוּ"ל. וְאֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ בְּחִינּוֹת שְׂרָשָׁם בְּכַבוֹד, כְּמוֹ שְׂמַבְאָר שָׁם. וְיָמֵי שְׁזוּכָה לְכַבוֹד דְּקְדֻשָׁה עַל – יְדֵי הַבְּחִינּוֹת הַמְּבָאָרִים שָׁם זוּכָה עַל – יְדֵי חֲכָמָה גְּבוּרָה וְעֲשִׂירוֹת לְרוּחַ נְבוּאָה אֲמִתִּיית דְּקְדֻשָׁה. אָבֵל מִי שְׂפּוֹגֵם בְּהַכְּבוֹד וְאֵינוֹ מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל תְּנוּעוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו וְהַנְּהַגוֹתָיו בְּשִׁבִיל כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ רַק הוּא חָפֵץ בְּכַבוֹד עֲצֻמוֹ, אֲזִי הוּא פּוֹגֵם בְּחֲכָמָה גְּבוּרָה וְעֲשִׂירוֹת שֶׁהֵם הַשְּׁלֵשָׁה דְּבָרִים שְׂדָרֵךְ הָאָדָם לְהַתְּכַבֵּד וּלְהַתְּגַדֵּל בָּהֶם, (כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה), כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, אֵל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֲכָמָתוֹ גְּבוּר וְכוּ'. עֲשִׂיר וְכוּ' וּמִשְׁם נִמְשָׁכִין הַנְּבִיאֵי שְׂקָר שֶׁהֵם הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שְׂקָר, כִּי כְּמוֹ שְׂעַל – יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקְדֻשָׁה, דְּהֵינּוּ שְׂבוֹרְחִין מִכְּבוֹד עֲצֻמוֹ בְּתַכְלִית וּמִשְׁתַּדְּלִים בְּאַמֶּת רַק לְהַרְבוֹת בְּכַבוֹד הַמָּקוֹם יִתְבָּרַךְ עַל – יְדֵי זֶה זוֹכִין לְחֲכָמָה גְּבוּרָה וְעֲשִׂירוֹת דְּקְדֻשָׁה, דְּהֵינּוּ שְׂאֵין מִשְׁתַּמְשִׁין עִם הַחֲכָמָה וְהַגְּבוּרָה וְהַעֲשִׂירוֹת בְּשִׁבִיל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ כְּלָל רַק בְּשִׁבִיל כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ. וְאֲזִי זוֹכִין עַל – יְדֵי זֶה לְבְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה שְׂעַל – יְדֵי זֶה מִתְּבָרַר הַמְּדַמָּה, שְׂעַל – יְדֵי זֶה נִמְשָׁכֵת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁזֵה עֵקֶר מַעֲלַת הַתְּקָרְבוֹת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים כִּנּוּ"ל. כְּמוֹ כֵּן לְהַפְּךָ כָּל אֶחָד כְּפִי מַה

שְׁפוּגִים בְּזֶה שְׁפוּגִים בְּהַכְבוֹד וַיֵּשׁ לוֹ פְּנִיּוֹת בְּשִׁבִיל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ וּמִקְבַּל חֲכָמָה גְּבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת בְּשִׁבִיל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ, עַל – יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלָיו רוּחַ שְׁקֵר שֶׁל בְּחִינַת נְבִיאֵי הַשְּׁקֵר שֶׁזְּהוּ בְּחִינַת הָרוּחַ שְׁקֵר שֶׁל הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שְׁקֵר שֶׁעַל יָדָם נִתְּבַלְּבַל הַמְּדַמָּה וּבָאִים לְאַמוֹנוֹת כֹּזְבִיּוֹת וְהַכֵּל נִמְשָׁךְ מִחֲמַת שֶׁהֵם רוֹדְפִים אַחַר הַכְּבוֹד וְרוֹצִים לְהַרְבוֹת כְּבוֹדָם בְּעֲשִׁירוֹת וּבְגְבוּרָה שִׁיתַּגְּבְּרוּ עַל כָּל מִי שְׂאִינוֹ חֲפִץ לְהַכְנִיעַ תַּחַת מַמְשַׁלְתָּם וְכֵן בְּחֲכָמָה שִׁיתַּקְבְּלוּ לְחֲכָמִים גְּדוֹלִים וְעַל – יְדֵי זֶה הֵם בְּהַפֵּךְ מִבְּחִינַת מְנַהֲיָגֵי אֱמֶת שִׁישׁ לָהֶם בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְעַל – כֵּן עַל יָדָם מִתְּבַלְּבַל הַמְּדַמָּה וְנִפְגָּם הָאֱמוּנָה וְכֵן"ל. וְזֶה מֵרָמְזוֹ בְּהַדִּין הַנִּלְשָׁע עֲקָר קְבִיעוֹת הַמְּזוּזָה בְּשִׁישׁ לְהַפְתִּיחַ שְׁתֵּי מְזוּזוֹת וּמִשְׁקוֹף. כִּי שְׁתֵּי מְזוּזוֹת וּמִשְׁקוֹף שֶׁעַל יָדָם עֲקָר תִּקּוֹן פֶּתַח הַבַּיִת הֵם בְּחִינַת שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הַנִּלְשָׁע עַל יָדָם עֲקָר תִּקּוֹן וּבְרוּר הַמְּדַמָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַפְּתַח כֵּן"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת חֲכָמָה, גְּבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת. וְעֲקָר הוּא הַחֲכָמָה שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן הַכֵּל, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמִּשְׁקוֹף הַמְּנַח וְשׁוֹקֵף עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת גְּבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת, שֶׁהֵם בְּבְחִינַת שְׁנֵי עֲמוּדִים, בְּחִינַת תּוֹמְכֵי אוֹרֵיתָא שֶׁהֵם תּוֹמְכִים וְאוֹחֲזִים אֶת הַמִּשְׁקוֹף עֲלֵיהֶם, שֶׁהוּא הַחֲכָמָה שְׁנוֹשְׂאִים וְטוֹעֲנִים אוֹתָהּ עֲלֵיהֶם כִּי עֲקָר הִיא הַחֲכָמָה הָאֱמֶתִית, דְּהֵינּוּ לִידַע אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּמְבָאָר שֶׁם בְּזֶה הַפְּסוּק בְּעֲצֻמוֹ, כָּמוֹ שְׁפָתוֹב, אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֲכָמָתוֹ גְּבוּר בְּגְבוּרָתוֹ עָשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי: נִמְצָא, שֶׁהִתְחִיל בְּשִׁלְשׁ, שֶׁהֵם, חָכְם, גְּבוּר וְעָשִׂיר וְסִיִּם בְּחֵד, שֶׁהוּא מַעְלַת הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁכֶל שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי. כִּי גְבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת אֵין בָּהֶם שׁוֹם מַעְלָה רַק מֵה שֶׁהֵם תּוֹמְכִים וְאוֹחֲזִים אֶת הַחֲכָמָה, כִּי עֲקָר הַמַּעְלָה וְהַתְּכַלִּית הוּא הַחֲכָמָה הָאֱמֶתִית לְשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי וְאִזּוּ יֵשׁ מַעְלָה גַם לְהַגְּבוּרָה וְהַעֲשִׁירוֹת כְּשִׁמְתַּנְהֲגִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמַיִם רַק בְּשִׁבִיל כְּבוֹד ה' יִתְבָּרַךְ וְלֹא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד עֲצֻמוֹ כֵּלָל וְכָל מַעְלָתָם הוּא שֶׁהֵם אוֹחֲזִים וְתוֹמְכִים אֶת הַחֲכָמָה הָאֱמֶתִית שֶׁעַל – יְדֵי הַגְּבוּרָה הֵם מִתְּגַבְּרִים עַל הַחוֹלְקִים וְהַמוֹנְעִים וְעַל – יְדֵי הַעֲשִׁירוֹת לָבֶם פְּנוּי לַעֲסֵק בְּחֲכָמָה הָאֱמֶתִית. וְעַל – כֵּן הַגְּבוּרָה וְהַעֲשִׁירוֹת בְּבְחִינַת שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת שְׁנוֹשְׂאִים וְטוֹעֲנִים עֲלֵיהֶם אֶת הַמִּשְׁקוֹף שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲכָמָה שְׁנִקְרָאת מִשְׁקוֹף לְשׁוֹן הַשְּׁקָפָה וְהַבְּטָה, כִּי עַל – יְדֵי הַחֲכָמָה אֱמֶתִית מִבִּיטִין לְמִרְחֹק, כִּי הַחֲכָמָה בְּחִינַת רֵאִיָּה וְהַבְּטָה, כָּמוֹ שְׁפָתוֹב, וְתַפְקַחְנָה עֵינַי שְׁנִיָּהֶם, עַל שֵׁם הַחֲכָמָה נֶאֱמַר. וְעַל – כֵּן בְּשִׁישׁ לְהַבִּית שְׁתֵּי מְזוּזוֹת וּמִשְׁקוֹף שְׁמֵרְמִזוּ עַל חֲכָמָה וּגְבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת אִזּוּ צְרִיכִין תִּקּוֹן הַמְּזוּזָה שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרוּר הַמְּדַמָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמוּנָה שְׁמִתְבָּרַר עַל – יְדֵי תִקּוֹן שְׁלֹשׁ בְּחִינּוֹת אֱלוֹהִים, שֶׁהֵם, חֲכָמָה, גְּבוּרָה וְעֲשִׁירוֹת דִּקְדָּשָׁה שְׁמִשֵּׁם הַמְּשַׁכֵּת הָרוּחַ נְבוּאָה כְּשִׁמְקַבְּלִים אוֹתָם בְּקִדְשָׁה כְּרֵאִוִי, כִּי הַמְּזוּזָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה, בְּחִינַת אֱמוּנָה כֵּן"ל שְׁנִמְשָׁךְ מִכָּל הַתִּקּוּנִים הַמְּבֹאָרִים בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁע הוּא מִתְּקַנֵּת שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְהַמִּשְׁקוֹף וְהַפְּתַח הַנַּעֲשָׂה עַל יָדָם שֶׁהֵם הַחֲכָמָה וְהַגְּבוּרָה וְהַעֲשִׁירוֹת שֶׁעַל יָדָם נִמְשָׁךְ בְּחִינַת נְבוּאָה וְנִתְבָּרַר הַמְּדַמָּה שֶׁהוּא תִקּוֹן הַפְּתַח שֶׁעַל – יְדֵי זֶה עֲקָר הָאֱמוּנָה

הכל נתתקן על – ידי שתי פְּרָשִׁיּוֹת שְׁבַמְזוּזָה שֶׁהֵם פְּרָשִׁיּוֹת הַתּוֹרָה שֶׁכָּל הַתּוֹרָה כְּלוּלָה בָּהּ שֶׁהוּא עֵקֶר בְּחִינַת רוּחַ נְבוּאָה שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנֵי שְׁנַמְשָׁךְ מִכָּל הַתְּקוּנִים הַנ"ל, עַל – כֵּן עַל יְדֵי נִתְתַקֵּן הַפֶּתַח עִם כָּל הַנ"ל וְעַל – יְדֵי זֶה נִשְׁלַם הָאֲמוּנָה וְזוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת קְדֻשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ הַבַּיִת וְכו' בַּנ"ל:

יט) וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׁנִצְטוּוּ בְּמִצְרַיִם וְנִתְּנוּ מִן הַדָּם עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמְּשֻׁקּוֹף עַל הַבַּתִּים וְכו'. כִּי מִצְרַיִם מְלֹאָה גְלוּלִים וְעַבּוּדָה זָרָה שְׁנַמְשָׁךְ מִזְהֵמַת הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל הַמְּדַמָּה, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֵר שֵׁם בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל וּבִשְׁעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם שֶׁהָיוּ צְרִיכִים לְצֵאת מִזְהֵמָה זֹאת וְלִזְכוּת לְקַבֵּל הַתּוֹרָה שֶׁהוּא רוּחַ נְבוּאָה שְׁעַל – יְדֵי זֶה פְּסָקָה זְהֵמַתָּן, שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל הַמְּדַמָּה, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֵר שֵׁם, עַל – כֵּן חָמַל עֲלֵיהֶם ה' יִתְבָּרַךְ וְנָתַן עֲלֵיהֶם מִצּוֹת דָּם מִלֵּה וְדָם פְּסַח כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָהֶם כַּח עַל – יְדֵי זֶה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לְצֵאת מִמִּצְרַיִם לְבָרַח מִתְּקֵף זְהֵמַתָּן שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל הַמְּדַמָּה, כִּי עֵקֶר אַחִיזַת הַמְּדַמָּה הִיא בְּהַדְּמִים שֶׁשֵּׁם חַיּוֹת הַגּוֹף שְׁמִקְבֵּל עַל – יְדֵי נֶפֶשׁ הַחַיּוֹנִי שֶׁהוּא הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִיּוֹת שְׁבְּאֲדָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמְּדַמָּה כִּידוּעַ וּמוּבָן כָּל זֶה בְּסִפְרִים. וְעַל – כֵּן עַל – יְדֵי דָם פְּסַח וְדָם מִלֵּה בְּרָרוּ הַדְּמִים שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּרוּר הַמְּדַמָּה, כִּי כָּל הַקְּרִבְנוֹת שְׁבָאִים מִבְּהֵמוֹת הֵם בְּשִׁבִיל בְּרוּר הַמְּדַמָּה שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּהֵמִיּוֹת שְׁמִשֵּׁם בָּאִים כָּל הַחֲטָאִים, חַס וְשְׁלוֹם, וְעַל – כֵּן מְבִיאִין בְּהֵמָה לְקָרְבָן וְשׁוֹחֲטִין אוֹתָהּ וּמְכַנְיַעִין הַמְּדַמָּה וְזוֹרְקִין הַדָּם עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, כִּי עֵקֶר אַחִיזַת הַמְּדַמָּה הִיא בְּהַדְּמִים, כִּי הַמִּזְבֵּחַ שְׁעֵמֶד בְּבֵית – הַמִּקְדָּשׁ שֵׁם בְּרוּר הַמְּדַמָּה, כִּי כָּל הָרוּחַ נְבוּאָה רוּחַ הַקְּדֻשׁ מְקַבְּלִין מִבֵּית – הַמִּקְדָּשׁ וְכו' וְה' יִתְבָּרַךְ חָמַל עֲלֵיהֶם שֶׁיְבִיאוּ הַקְּרִבָּן פְּסַח בְּמִצְרַיִם שְׂיִהְיֶה נֶעֱשֶׂה תְּקוּן הַקְּרִבָּן גַּם שֵׁם בְּמִצְרַיִם כְּדֵי לְהַכְנִיעַ זְהֵמַת מִצְרַיִם שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל הַמְּדַמָּה עַל – יְדֵי זְרִיקַת דָּם הַפְּסַח, עַל – כֵּן צוּהָ עֲלֵיהֶם לִתֵּן מִהַדָּם עַל הַמְּשֻׁקּוֹף וְשְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת שֶׁל הַבַּיִת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הַנ"ל, שֶׁהֵם חֻכְמָה וְכו' שְׁמִשֵּׁם כָּל תְּקוּן הַמְּדַמָּה עַל – יְדֵי רוּחַ נְבוּאָה שְׁנַמְשָׁךְ מִשֵּׁם כַּנ"ל. כִּי דָם קְרִבָּן פְּסַח שְׁנַמְשָׁךְ מִתְּקוּן כָּל הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל, כִּי עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת וְהַשְׁלָךְ לִפְנֵי פְּרַעֲהַ יְהִי לְתַנּוּן שֶׁהוּא תְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין שְׁמִשֵּׁם נִמְשָׁכִין הַתְּקוּנִים הַנ"ל עַד שֶׁנִּתְּבַרַר הַמְּדַמָּה וְנִכְנַע זְהֵמַת מִצְרַיִם וְכו'. וְכִמוֹ שְׁמִבְּאֵר שֵׁם וּמִשֵּׁם נִמְשָׁךְ בְּחִינַת שְׁחִיטַת הַפְּסַח. (וְכִמְבָאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁתְּקוּן הַשְּׁחִיטָה, בְּפֶרֶט שְׁחִיטַת הַקְּרִבְנוֹת הוּא עַל – יְדֵי כַּח הַמְּטָה עֹז, שֶׁהוּא הַתְּפִלָּה בְּבְחִינַת דִּין, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַחֲלִיף וְכו', עֵינִן בְּהַלְכוּת שְׁחִיטָה) עַל – כֵּן עַל – יְדֵי דָם פְּסַח שְׁנִתְּנוּ עַל הַמְּשֻׁקּוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת תְּקַנּוּ הַפֶּתַח וְהַכְנִיעוּ זְהֵמַת הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא בְּלִבּוֹל הַמְּדַמָּה שְׁעַל – יְדֵי זֶה עֵקֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם וְכו' ל:

כ) וְזֶה בְּחִינַת מַה שְׁכַתּוּב בְּמִדְרָשׁ פְּרָשַׁת חַיִּי שָׂרָה שְׁנִזְכָּר עֶשֶׂר פְּעָמִים בְּנֵי חַת בְּפֶרֶשׁהּ זֹאת בְּעֵנִין קְנִיַת הַמְּעֵרַת הַמְּכַפְּלָה. לְלַמְּדֵנוּ, שֶׁכָּל הַמְּבָרַר מִקְחוֹ שֶׁל צְדִיק כְּאִלוֹ קַיִם כָּל הָעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, כִּי מְעֵרַת הַמְּכַפְּלָה הִיא הַנְּחִלָּה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁקָּנָה אֲבִרָהּם אֲבִינוּ בְּאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל

יגיעת אברהם אבינו היה כדי לזכות לאחוזת ארץ – ישראל, כי הוא הראשון שגלה קדשת ארץ – ישראל, כמו שאיתא בזהר, תקל בתקלא עד דאתגליא לה, כמובא בדבריו זכרוננו לברכה. אבל מחמת חטא אדם הראשון אף – על – פי שהבטיחו ה' יתברך לתן לזרעו את הארץ עדין לא זכה בה בעצמו והצרך לקנות מערת המכפלה לקבורת שרה וכו' וזה היה גם כן בנס נפלא מה' יתברך שהוציא מקום קדוש כזה מהסטרטא אחרא, מעפרון כמובא, כי עקר תקון הקבורה הוא בארץ – ישראל, כי עקר גזרת המיתה הוא בשביל תקון המדמה שנאחו בו זהמת הנחש שהוא בלבול המדמה שאי אפשר להודפך מזה בשלמות כי אם על – ידי המיתה שנגזרה אז כשנאחו זהמת הנחש על – ידי חטא עץ הדעת טוב ורע. כי על – ידי המיתה והקבורה תתבלה הזהמא ויקום בגוף חדש בתחיה שאז יהיה חידוש העולם שלעתידי ואז תתרבה ותתגדל האמונה בתכלית השלמות בבחינת חדשים לבקרים רבה אמונתך, שנאמר העקר על עת התחיה שאז יהיה חידוש העולם. ועל – כן עקר תקון הקבורה הוא בארץ – ישראל, כי כל חידוש העולם אחר התחיה יהיה בבחינת ארץ – ישראל, כמו שמבאר שם, על – כן המתים שבארץ – ישראל חיים תחלה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי עקר ברור ותקון המדמה שנעשה על – ידי המיתה והקבורה הכל הוא על – ידי בחינת ארץ – ישראל שכל קדשתה בחינת תקון המדמה שהוא שלמות האמונה וכנ"ל. ועל – כן השתדל וטרח אברהם מאד לקנות את מערת המכפלה בשביל מקום קבורה לשרה ולכל האבות הכל בשביל ברור המדמה שהוא תקון האמונה שזוכין על – ידי קדשת ארץ – ישראל בחייו ובמותו על – ידי הקבורה וכנ"ל ועקר קדשת ארץ – ישראל הוא על – ידי פח מעשיו על – ידי שיודעין שה' יתברך ברא את העולם בעשרה מאמרות ועל – כן בני חת שזכו לסייע לאברהם שיקנה מקחו אחוזת קרקע בארץ – ישראל, על – כן נזכרו עשרה פעמים כנגד עשרת הדברות שהם בחינת עשרה מאמרות, כי כל קדשת ארץ – ישראל הוא על – ידי העשרה מאמרות על – ידי שמאמינים שה' יתברך ברא את העולם יש מאין בעשרה מאמרות וכנ"ל שזה זוכין רק על – ידי עשרת הדברות שהם בחינת עשר מדרגות של נבואה וכו' וכנ"ל:

ועל – כן למדו רבותינו זכרונם לברכה מזה לכל המקיים מקחו של צדיק שהוא כאלו קיים עשרת הדברות, שהם בחינת רוח נבואה כנ"ל שעל – ידי זה נתגלה שה' יתברך ברא את העולם בעשרה מאמרות על – ידי שנתברר המדמה וזוכין לאמונה וכנ"ל, כי הצדיק בשלוקח מקח הוא מברר המדמה שבשביל זה כל המשא ומתן שבעולם בשביל ברור האמונה שהוא על – ידי ברור המדמה, כמו שאמרו, נשאת ונתת באמונה. כי כל שנוי הגוהן שבכל החפצים שבעולם כלם הם בכח המדמה ששם כל הדמיונות ושם כל המשא ומתן שהוא מחמת שזה חפץ בחפץ פלוני וזה חפץ בזה ומחליפין זה עם זה או מוכרין זה לזה והכל הוא בבחינת כח המדמה ששם התשוקה והחמדה לכל החפצים כי השכל רחוק מכל זה. ועל – כן צריכין לשא ולתן באמונה כדי לברר

ולזכר החפצים מזהמת הנחש שהוא בלבול המדמה שנאחו בכל הדברים והצדיק שקונה מקח בודאי קונה אותו בקדשה ובטהרה ומברר המדמה על – ידי זה על – פן המסיע אותו נחשב כאלו קים העשרת הדברות שהם בחינת רוח נבואה שעל – ידי זה עקר ברור המדמה, כי המקח של הצדיק הוא בבחינת ברור המדמה שנמשך מעשרת הדברות כנ"ל שכל זה התחיל מהמקח של אברהם אבינו עליו השלום, שקנה אחזה ראשונה בארץ – ישראל ששם עקר ברור המדמה שעל – ידי זה עקר תקון האמונה וכנ"ל, כי אברהם ראש למאמינים והוא העקר שהתחיל לזכר העולם מזהמת הנחש ולברר המדמה ולהמשיך האמונה בעולם:

וזה שנסמך אחר, ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם וכו', פסוק ואברהם זקן בא בימים וכו'. כי עקר הזקנה ואריכות ימים זוכין רק בארץ – ישראל שהוא ארץ החיים, כמו שכתוב, למען ירבו ימיכם וכו' על האדמה וכנ"ל. ועל – פן עתה אחר שזכה אברהם לקנות אחוזת נחלה בארץ – ישראל אז דיקא זכה בשלמות לזקנה ואריכות ימים דקדשה בחינת ואברהם זקן בא בימים שנסמך אחר זה, כי עקר הזקנה ואריכות ימים הוא בשזוכין לאמונה וחכמה דקדשה לחדש בכל יום מחו ודעתו בבחינת חדשים לבקרים וכו' שזה זוכין רק בארץ – ישראל כנ"ל. ועל – פן נסמך, ואברהם זקן בא בימים אחר פרשת קניית מערת המכפלה וכנ"ל. וזהו שנסמך לזה, וה' ברכך את אברהם בכל. כי עקר כל ההשפעות דקדשה הם בארץ – ישראל ששם ברור המדמה שעל – ידי זה יוצאין מזהמת הנחש שמשם כל עכוב השפע חס ושלום, על – ידי שנתקלל אז בעצבון תאכלנה וכו' בועת אפיך תאכל לחם, שמשם נמשך כל יגיעות וטרדות הפרנסה במשא ומתן ול"ט מלאכות שכל היגיעות בשביל ברור המדמה מזהמת הנחש, (כמבאר לעיל מזה בענין המברר מקחו של צדיק כנ"ל). אבל אברהם על – ידי שזכה לקדשת ארץ – ישראל, על – ידי שקנה נחלה בארץ – ישראל כנ"ל, על – ידי זה, ואברהם זקן בא בימים, שהוא על – ידי שלמות האמונה והחכמה דקדשה שזכה על – ידי קדשת ארץ – ישראל שהם עקר החיות, כמו שכתוב, צדיק באמונתו יחיה. וכתוב, החכמה תחיה. על – פן על – ידי זה, וה' ברכך את אברהם בכל, שזכה לכל השפעות טובות ועשירות גדול דקדשה, כי זכה לברר הכל מזהמת הנחש שהוא בלבול המדמה על – ידי קדשת ארץ – ישראל וכנ"ל:

כא) וזה בחינת בשבתך בביתך ובלכתך בדרך, שנאמר בקריאת שמע שהוא פרשת המזוזה שקובעין בבית, כי זה כלל גדול שעקר תקון האדם וכל העולמות התלויים בו הוא על – ידי בחינת התחדשות וכמו שהזהיר אדוננו מורנו ורבינו זכרוננו לברכה בקול רם בקול חזק מאד בעת שהוכיח אותנו ועורר והקיץ אותנו בדבריו הנוראים ואמר אז בזה הלשון, אלט טאר מען ניט זיין וכו'. וכנודפס קצת מזה בסוף הספואי מעשיות, עין שם, כי עקר התשובה בבחינת התחדשות, כמו שכתוב, השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו וכו'. וכתוב, תתחדש כנשר נעורייכי. ועקר הגלות

מֵאֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל וְחֶרֶבֶן הַבַּיִת – הַמְקֻדָּשׁ וְכָל הַצְּרוּת שְׁסוּבְלִין בְּגִלוֹת הַכֹּל נִמְשָׁךְ עַל – יְדֵי שְׁנַפְלוֹ מִבְּחִינַת הַתְּחִדְשׁוֹת הַמַּחֲזִין לְבְּחִינַת יִשָּׁן בְּבְחִינַת וְנוֹשְׁנֶתָם בְּאֶרֶץ. 'וְנוֹשְׁנֶתָם' דִּיקָא, דְּהֵינּוּ שְׁנוֹשְׁנוּ שָׁם כְּאִלּוּ קִדְשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל יִשָּׁן נוֹשָׁן, חֶס וְשָׁלוֹם, וְעַל – יְדֵי זֶה הָיָה כָּל הַחֶרֶבֶן כְּמִבְּאֵר שָׁם בְּפִרְשָׁה וְעַל – בֵּן מִזְהִיר אוֹתָם שָׁם בְּאוֹתָהּ פִּרְשָׁה שִׁיזְכְּרוּ הֵיטֵב אֶת כָּל הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם מִיּוֹם מֵתָן תּוֹרָה שְׁלֹא נִשְׁמַע כְּזֹאת מִיּוֹם בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רִאשׁוֹנִים וְכוּ'. הִנְהִיָּה כְּדָבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ' הַשְּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹקִים מְדַבֵּר וְכוּ'. וּמֵאַחַר שְׁזָכִיתֶם בְּעֶצְמְכֶם לִשְׁמַע קוֹל דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים, דְּהֵינּוּ נִבְּוָאָה אֲמַתִּית עַל – יְדֵי זֶה רָאוּי לָכֶם לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וּבְלִבּוּלֵי אֲמוּנָה שֶׁהֵם בְּחִינַת הָעֲבוּדָה זָרָה וְהַפְּסִילִים שְׁנַפְלוּ אֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב שָׁם מִקְדָּם, וְהִשְׁחַתֵּם וְעִשִּׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל וְכוּ'. כִּי עַל – יְדֵי רוּחַ נִבְּוָאָה זוֹכִין לְבַטֵּל כָּל בְּלִבּוּלֵי אֲמוּנָה שְׁנִמְשָׁךְ מִבְּלִבּוֹל הַמְדָּמָה, כִּי זוֹכִין לְבַרֵּר הַמְדָּמָה וּלְהֶאֱמִין בְּחִדוּשׁ הָעוֹלָם וְזֶה צְרִיכִין לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ מְחֻדָּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית. וְכִמוֹ כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְחַדָּשׁ מִחוּ בְּכָל יוֹם בְּבְחִינַת חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ. וְזֶה שְׁסִיִּים שָׁם בְּפֶסוּק, וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹת אֵל לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְכוּ'. 'וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם' דִּיקָא שְׁצְרִיכִין לְחַדָּשׁ הַיְדִיעָה בְּכָל יוֹם בְּבְחִינָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוּךְ הַיּוֹם הַנֶּאֱמָר בְּקְרִיאַת שְׁמַע, שְׁדַרְשׁוּ רְבוּתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבָרְכָה, בְּכָל יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּחֻדָּשִׁים. וְכֵן מְסִיִּים שָׁם בְּפִרְשָׁה, וְשִׁמְרַתְּ אֶת חֻקֵּי וְכוּ' אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצוּךְ הַיּוֹם וְכוּ' וְלִמְעַן תֵּאָרִיךְ יָמִים עַל הָאָדָמָה וְכוּ'. כִּי זֶה עֵקֶר קִדְשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל שֶׁהִנְהַגְתָּה עַל – יְדֵי הַשְּׁגָחָה וְנִפְלְאוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת חִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד שְׁשֵׁם יְכוּלִין לְזָכוֹת לְדַעַת הַזֶּה מִי שְׁזוֹכָה לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּשִׁלְמוֹת קִדְשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל שִׁיזְכֹּה לְהַתְּחַדָּשׁ בְּכָל יוֹם מִמָּשׁ, מִכָּל שָׁכָן בְּשָׁנוּי הַזְּמַנִּים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם שְׁבַתִּים וַיָּמִים טוֹבִים וְרִאשֵׁי חֲדָשִׁים (וְכִמוֹכֵן כָּל זֶה מְשִׁיחֻתֵי הַקְּדוּשׁוֹת) וְזֶה עֵקֶר אֲרִיכוֹת יָמִים בְּחִינַת יְרֵאת ה' תּוֹסִיף יָמִים, בְּחִינַת זְקֵן – זֶה קִנְיָה חֻכְמָה, בְּחִינַת לִמְעַן יִרְבוּ יָמֵיכֶם וַיָּמִי בְּנִיכֶם עַל הָאָדָמָה וְכוּ'. וְכִמוֹ שְׁפָתוֹב בְּפֶסוּק הַנִּל, וְלִמְעַן תֵּאָרִיךְ יָמִים עַל הָאָדָמָה וְכוּ'. כִּי הָעֵקֶר הוּא הָאֲמוּנָה וְעֵקֶר הָאֲמוּנָה הִיא לְהֶאֱמִין בְּחִדוּשׁ הָעוֹלָם כְּנִל. וְזֹאת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה צְרִיכִין לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם מְחֻדָּשׁ. כְּפִי אוֹתוֹ יוֹם כְּפִי הַשְּׁנוּיִים שְׁבִאוֹתוֹ הַיּוֹם בְּכָלֵל וּבְפֶרֶט, כִּי אֵין יוֹם דּוּמָה לְחִבְרוֹ, כְּמִבְּאֵר בְּכַתְּבֵי הָאֶרֶץ ז"ל וּמִבְּאֵר בְּדְבָרֵינוּ כְּמָה פְּעָמִים. וְכִפִּי מָה שְׁחֻזְקִים בְּאֲמוּנַת חִדוּשׁ הָעוֹלָם, כְּמוֹ כֵּן זוֹכִים לְחִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֵר שָׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּל. וּבְאֲמַת הַכֹּל אַחַד, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְאֲמוּנָה שְׁלָמָה עַל – יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקֵי אֲמַת הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּחִינַת חִדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלַעֲתִיד, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם שְׁנִבְרָא רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי לֹא בָּא לְזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר כִּי אִם לְעַבֵּד אֶת ה' וּלְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִפִּי מָה שִׁיזְכֹּה עַל – יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטוֹבִים כֵּן יִזְכֹּה לְטוֹב

אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בָּעֵת שִׁיְהִיָּה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד שְׂאֵז יִהְיֶה עֵקֶר קְבוּל שְׂכַר עוֹלָם הַבֶּא שְׂכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֵלֶק שָׁם, כִּי כָל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבֶּא:

נִמְצָא, שְׁעֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּכָל יוֹם שֶׁהוּא בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הַנִּצְחֵי הוּא שִׁמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עַל – יְדֵי עֲבוּדָה זֹאת קִדְשַׁת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד. וְכָל הַשְּׁנוּיִים שֶׁה' יִתְבַּרְךְ עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם בְּכָל יוֹם וְכָל הַגְּלֹגֹלִים וְהַסְּבוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁמְסַבֵּב בְּרַחֲמָיו בְּתַחְבּוּלוֹתָיו הַנוֹרְאוֹת לְרַמֵּז לָנוּ רְמִזִּים בְּכָל יוֹם לְקַרְבָּנוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךְ, (כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר בְּהַתּוֹרָה וַיְהִי מִקֵּץ זְכָרוֹן, עֵין שָׁם) הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לְכָל כְּדֵי שִׁיתִתֵּן הָאָדָם וְכָל חֲלָקֵי הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בּוֹ שִׁיּוּכְלוּ לְהִתְחַדֵּשׁ לְעֵתִיד שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵלֶק טוֹב בְּחֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבֶּא. וְעַל – כֵּן בְּכָל יוֹם וַיּוֹם נִמְשָׁךְ הַתְּחִידוֹת נִפְלְאוֹ לְגַמְרֵי. וְצָרִיךְ הָאָדָם לְשׁוּם לֵב לְזַהֵר בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר בְּהַתּוֹרָה וַיְהִי מִקֵּץ עַל פְּסוּק גְּדִלְתָּ מֵאֵד וְכוּ'. וְאִפְלוּ מִי שֶׁאֵין לוֹ דַּעַת לְהַבִּין זֹאת כְּרָאוּי צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּזֶה עַל כָּל פְּנִים שֶׁבְּכָל יוֹם נִמְשָׁךְ חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי כְּמוֹ שֶׁאֲנוּ אוֹמְרִים, בְּכָל יוֹם עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְכוּ'. וְזֶה בַּחֲנִינַת חֲדָשִׁים לְבִקְרִים רַבָּה אֲמוֹנַתְךָ שֶׁצָּרִיכִין שִׁיְהִיָּה לוֹ אֲמוּנָה רַבָּה לְהֶאֱמִין בְּזֶה שֶׁה' יִתְבַּרְךְ מְחַדֵּשׁ עוֹלָמוֹ בְּכָל בֶּקֶר, שֶׁזֶהוּ בַּחֲנִינַת חֲדָשִׁים לְבִקְרִים (וְהֵבֵן הַיֵּטֵב). וּבַחֲנִינַת זֹאת, דִּהְיִנּוּ בַּחֲנִינַת הַתְּחִידוֹת, דִּהְיִנּוּ הַתְּחִידוֹת הַמְּחִין וְהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה נִמְשָׁךְ בְּכָל יוֹם בְּבַחֲנִינַת חֲדָשִׁים לְבִקְרִים. וּבְכָל שְׁנוֵי הַזְּמַנִּים שֶׁהֵם רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וַיְמִים טוֹבִים יוֹם טוֹב שֶׁבָּהֶם נִמְשָׁךְ הַתְּחִידוֹת הַמְּחִין יוֹתֵר וְהַעֲקָר בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׂאֵז הָיָה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִבְרָא הָעוֹלָם וְאֵז עֵקֶר בַּחֲנִינַת הַתְּחִידוֹת עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה כַּנ"ל. וְעַל – כֵּן אֵז הוּא בַּחֲנִינַת שָׁנָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה וְכַנ"ל. וְעַל – כֵּן אֵז הַעֲקָר שֶׁצָּרִיכִין כָּל אֶחָד לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בַּחֲנִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד וְעַל – כֵּן מְזַכֵּרִין חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד בְּשְׁמִינֵי עֲצָרָתוֹ, שֶׁזֶהוּ כָּל בְּרַכַּת זְכָרוֹנוֹת שֶׁמְזַכֵּרִין שָׁם יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל שְׁלֵעֶתִיד שְׂאֵז יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, צוּפָה וּמִבֵּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְכוּ'. שְׂאֵז יִהְיֶה חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד. וְעַל – כֵּן צָרִיכִין לְנַסֵּעַ לְצַדִּיקֵי אֲמַת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְקַבֵּל מֵהֶם קְדָשָׁה מִבַּחֲנִינַת רוּחַ הַקְּדָשׁ שֶׁלָּהֶם כְּדֵי לְזַכּוֹת בְּשִׁלְמוֹת לְאֲמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם כְּדֵי שִׁיִּזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ בַּחֲנִינַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם שְׁלֵעֶתִיד בְּכָל יוֹם וְכַנ"ל, דִּהְיִנּוּ שִׁיתְחִיל בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ וְלֹא יִפִּיל אוֹתוֹ שׁוֹם דְּבַר שֶׁזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה כַּנ"ל, כִּי צָרִיכִין לִידַע וְלְהֶאֱמִין שֶׁבְּכָל יוֹם נַעֲשֶׂה חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי וְכַנ"ל. וּבְשִׁבִיל זֶה עוֹסְקִין אֵז לְגַמֵּר הַתּוֹרָה וְלְחַזֵּר וְלְהִתְחִילָה וְכַנ"ל. וְעַל – כֵּן אֵז מְמַשִּׁיכִין עַל עֲצֻמוֹ מִחֲדָשׁ קִדְשַׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל בְּבַחֲנִינַת תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵיךָ בְּהַ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְכוּ':

כִּד) וְזֶהוּ בַּחֲנִינַת כָּלֵל גְּלוּיֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתְגַּרְשְׁנוּ מֵאֶרְצֵנוּ וּמִבֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ בֵּית חַיִּינוּ לְחוּץ – לְאֶרֶץ שְׁנַחֲשָׁב שֶׁאֲנוּ שׁוֹכְבִים בְּחוּץ מִמֶּשׁ. בְּבַחֲנִינַת תְּשׁוּבָתָנוּ אֲבָנֵי קְדָשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת, וְכַמְעַט אֲבָדָה תְּקוּנָתוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, לוֹלֵא ה' עֲזָרְתָה לָנוּ שֶׁשׁוּלַח לָנוּ בְּכָל פְּעַם צַדִּיקֵי אֲמַת, שֶׁהֵם בַּחֲנִינַת רֵאשׁ בֵּית שְׁמֵלֵמֵדִים אוֹתָנוּ גַם בְּחוּץ, דִּהְיִנּוּ בְּבַחֲנִינַת חוּץ – לְאֶרֶץ, שָׁגַם שָׁם נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ

קדשת ארץ – ישראל, קדשת הבית – המקדש בבחינת ואהי להם למקדש מעט. והעקר על – ידי האמונה הקדושה שממשיכין עלינו על – ידי רוח קדש ועל – ידי זה הם מכניסין אותנו בכל פעם מחוץ לפנים. לבחינת בית שהוא קדשת הבית – המקדש, קדשת התורה שמתחלת בבית בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ שהוא אמונת חדיש העולם, שזה עקר קדשת הבית שעל – ידי זה נכנסין מחוץ לפנים. ומי שיתחזק בזה יזכה שיתהפך כל הגלות לטובה, כי על – ידי זה נזכה לבנין הבית לעתיד בהתחדשות נפלא, כי אז יהיה עקר ההתחדשות לטובה בשלמות נפלא, כמו שכתוב, הנני עשה חדשה עתה תצמת, וכן הרבה. וכל זה הוא בכלליות ישראל וכן הוא בפרטיות בכל אדם ובכל זמן שכל העליות וירידות ובשעת הירידה הוא בבחינת ונפיק, בחינת ובלכתך בדרך שיוצא לחוץ מבית שהוא גבול הקדשה וכשהוא מתחזק אז על – ידי תקף אמונתו שאין שום יאוש בעולם ומאמין שה' יתברך עושה נפלאות חדשות בכל יום והכל יתהפך לטובה בכח הצדיקי אמת שזכו להתחדשות נפלא בכל עת אזי זוכה שהירידה היא תכלית העליה, כי על – ידי הירידה בחינת ונפיק, על – ידי זה דיקא יתחדש מחו ודעתו ויחזור ויכנס לביתו מחדש. ועל – פן בכל פעם שחוזרין ונכנסין מחוץ לבית צריכין להניח ידו על המזוזה ולהמשיך על עצמו קדשת המזוזה שהיא קדשת הבית מחדש. כמו שבכל שנה יוצאין מבית לספה כדי לחדש קדשת ביתו כנ"ל. ומשם ממשיכין הקדשה לחדש מחו שהוא קדשת ביתו בכל צאתו ובואו, שזהו בחינת בשבתך בביתך ולכתך בדרך שהזהיר אותנו לדבר בתורתו ואמונתו, כמו שכתוב, ודברת בם בשבתך וכו', הינו כנ"ל:

כה) וזהו בחינת מה שלפעמים נתגרש אחד מביתו לאיזה זמן ואחר כך חוזר לביתו והכל לטובה וכנ"ל:

כו) וזהו בחינת מזמור שיר חנכת הבית שאומרים בכל יום, כי בחינת חנכת הבית, שהוא בחינת חנכת הבית – המקדש, שהוא בחינת התחדשות המחין צריכין להמשיך בכל יום מחדש. ועל – פן מזכירין שם ביותר מענין ההתחזקות שמשבחין לה' יתברך שהיה בעזרו להתחזק ולבלי לפל בשום אופן כמו שכל המזמור מדבר מזה, כמו שכתוב, ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת איבי לי וכו' ה' העלית מן שאול נפשי חיתני מירדי בור וכו'. עד שמסים, הפכת מספדי למחול לי וכו'. כי הכל מתהפך לטובה כנ"ל. וזה שסים, למען יזמרך כבוד ולא ידם וכו'. כי עקר ברור האמונה הוא על – ידי תקון הכבוד שמשם נמשך הרוח נבואה וכו' כנ"ל. וזהו, למען יזמרך, 'יזמרך' דיקא בחינת זמר ושיר שהוא נגון המזכר שם שיתער לעתיד בעת חדיש העולם, עין שם. שזה עקר התקון והתקנה של כל אחד, כמובן שם וכנ"ל:

כז) וזה, ויקם וילך ויבו עשו וכו'. שקם והלך ולא נשק המזוזה, כמובא. שכל זה נסמך לפסוק, ויעקב איש תם יושב אהלים. ואיתא בילקוט הראובני שזהו סוד מזוזה שהוא בחינת אמת, עין

שֵׁם דְּבַר נִפְלָא, כִּי כָּל פְּגָם עָשׂוּ הוּא שְׁהִיָּה אִישׁ שְׂדֵה שְׁהוּא הִפְךָ קְדֻשַׁת הַבַּיִת שְׁקִבּוּעַ בּוֹ מְזוּזָה, שְׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֲהֲלִים. וְעַקֵּר הַפְּגָם שְׁלֵא נִשְׁק הַמְּזוּזָה, הִינּוּ שְׁלֵא הַמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ קְדֻשַׁת הַמְּזוּזָה כְּשִׁיזָא לַחוּץ לְשְׂדֵה, כִּי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי שְׁהוּא מְסֻטָּרָא דִּיעֲקֹב אִישׁ תָּם אֲפִלּוֹ כְּשִׁיזָא לַחוּץ מִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וְעַל – יָדֵי זֶה מִמְּשִׁיךְ קְדֻשַׁת הַמְּזוּזָה גַם בְּהִיּוֹתוֹ בַּחוּץ עַל – יָדֵי כַּח קְדֻשַׁת סִפָּה שְׁהוּא גַם בֵּין בְּחִינַת יַעֲקֹב בְּחִינַת וַיַּעֲקֹב נָסַע סִפְתָּהּ וַיִּבֶן לּוֹ בַּיִת וְכֵן"ל. אֲבָל עָשׂוּ הַהִפְךָ מִכָּל זֶה כְּשִׁיזָא לַחוּץ אִינּוּ מִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, כִּי אִין לּוֹ אֲמוּנָה וְעַל – בֵּין הוּא אִישׁ שְׂדֵה מִמְּשִׁיךְ, כִּי עָשׂוּ בְּבְחִינַת פְּגָם מְזוּנָא דְּגוּפָא שְׁהוּא הִפְךָ מְזוּנָא דְּנִשְׁמָתָא, שְׁהוּא בְּחִינַת הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב שְׁעַל – יָדֵי זֶה יָדוֹ אַחֲזֵת בְּעַקֵּב עָשׂוּ וְכוּ', כְּמִבְּאֵר כָּל זֶה בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל. שְׁכָּל קְדֻשַׁת הָאֲמוּנָה נִמְשָׁךְ עַל – יָדֵי בְּחִינַת הַקֵּל קוֹל יַעֲקֹב וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְעַל – בֵּין הִיָּה כָּל פְּגָם עָשׂוּ עַל – יָדֵי אֲכִילָה שְׁאָמַר, הִלְעִיטְנִי נָא וְכוּ' וְכוּ'. וְעַל – בֵּין מְקָשֶׁר וְנִסְמָךְ יָפָה כָּל פְּרָשָׁה זֹאת עַל – יָדֵי כָּל הַנִּ"ל:

וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מִיָּם

 אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה